

Na poparcie swoich żądań skarżący podnosi, że zaskarżone rozporządzenia naruszają jego prawa podstawowe, jakie gwarantuje europejska Konwencja o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności oraz Karta praw podstawowych Unii Europejskiej.

Po pierwsze, skarżący utrzymuje, iż zaskarżone rozporządzenia naruszają jego prawo do bycia wysłuchanym, jego prawo do skutecznej kontroli sądowej i prawo do rzetelnego procesu sądowego z uwagi na to, że nie został on nigdy poinformowany przez Radę lub Komisję o przyczynach uzasadniających jego ujęcie w załączniku I oraz nie dostarczono mu żadnych dowodów na poparcie decyzji o umieszczeniu go w wykazie. W konsekwencji, skarżący podnosi, iż nie umożliwiono mu wypowiedzenia się w przedmiocie przyczyn i podstaw ujęcia jego nazwiska w załączniku I do zaskarżonego rozporządzenia i w związku z tym nie był on w stanie zakwestionować decyzji o umieszczeniu go w wykazie przed jakimkolwiek organem sądowym.

Po drugie, skarżący utrzymuje, że zaskarżone środki naruszają jego prawo do poszanowania własności i stanowią nieproporcjonalną ingerencję w jego życie osobiste i rodzinne.

(¹) Dz. U. L 345 z 23.12.2008, s. 60

Skarga wniesiona w dniu 20 kwietnia 2009 r. — Winzer Pharma przeciwko OHIM — Alcon (OFTAL CUSI)

(Sprawa T-160/09)

(2009/C 167/27)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Dr. Robert Winzer Pharma GmbH (Berlin, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat S. Schneller)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: Alcon Inc.

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 4 lutego 2009 r. w sprawie R 1471/2007-1 i uwzględnienie sprzeciwu nr B 809899 dla wszystkich towarów;
- przeprowadzenie rozprawy;
- obciążenie OHIM lub ewentualnie interwenienta kosztami postępowania;
- posiłkowo, przekazanie sprawy OHIM celem ponownego rozpoznania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Alcon Cusi SA, która przeniosła następnie swoje prawa na Alcon Inc.

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „OFTAL CUSI” dla towarów z klasy 5 (zgłoszenie nr 3 679 181)

Właściciel znaku lub oznaczenia,

na które powołano się w sprzeciwie: Strona skarżąca

Znak lub oznaczenie,

na które powołano się w sprzeciwie: Słowny znak towarowy „Ophtal” dla towarów z klasy 5 (wspólnotowy znak towarowy nr 489 948)

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Oddalenie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94 [obecnie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 (¹)], ponieważ w przypadku kolidujących ze sobą znaków towarowych nie istnieje prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd ani prawdopodobieństwo skojarzenia.

(¹) Rozporządzenie Rady z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 78, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 24 kwietnia 2009 r. — Würth i Fasteners (Shenyang) przeciwko Radzie

(Sprawa T-162/09)

(2009/C 167/28)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Adolf Würth GmbH & Co. KG (Künzelsau, Niemcy) oraz Arnold Fasteners (Shenyang) Co. Ltd (Shenyang, Chiny) (przedstawiciele: M. Karl i M. Mayer, Rechtsanwälte)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności rozporządzenia Rady (WE) nr 91/2009 z dnia 26 stycznia 2009 r. nakładającego ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych elementów złącznych z żeliwa lub stali pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej; albo też, posiłkowo
- stwierdzenie nieważności rozporządzenia Rady (WE) nr 91/2009 z dnia 26 stycznia 2009 r. nakładającego ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych elementów złącznych z żeliwa lub stali pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej w zakresie, w jakim dotyczy ono każdej ze skarżących spółek indywidualnie; oraz

— obciążenie Rady kosztami zastępstwa procesowego niezbędnymi w związku z niniejszą skargą, jak również innymi kosztami oraz wydatkami.

Zarzuty i główne argumenty

Rada, działając na wniosek Komisji, w dniu 26 stycznia 2009 przyjęła — działając na podstawie tzw. podstawowego rozporządzenia antydumpingowego⁽¹⁾ — rozporządzenie (WE) nr 91/2009 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych elementów złącznych z żeliwa lub stali pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej⁽²⁾.

Skarżące spółki twierdzą, iż cła antydumpingowe wprowadzone na mocy tego rozporządzenia dotyczą ich i żądają (w tym zakresie) stwierdzenia nieważności wskazanego rozporządzenia.

Na poparcie swej skargi skarżące spółki powołują się, w ramach zarzutu pierwszego, na rzekome naruszenie przepisów postępowania antydumpingowego.

W ramach zarzutów od drugiego do szóstego skarżące spółki zarzucają naruszenie przepisów prawa wspólnotowego wyższej rangi:

- Komisja nie zbadała w sposób dokładny i bezstronny ogółu istotnych elementów stanu faktycznego oraz zgromadziła materiał dowodowy w sposób niewystarczający i niepełny, co doprowadziło do naruszenia obowiązku uzasadnienia wynikającego z art. 253 WE;
- wartość normalna, na której oparte jest rozporządzenie nr 91/2009 została określona w sposób obciążony błędem prawnym z naruszeniem art. 2 ust. 7 lit. a) rozporządzenia nr 384/96;
- wartości progowe, od których dopuszczalne jest zastosowanie postępowania antydumpingowego zgodnie z art. 5 ust. 4 akapit trzeci rozporządzenia nr 384/96 nie zostały osiągnięte;
- pojęcie „produktu podobnego” w rozumieniu art. 1 ust. 4 rozporządzenia nr 384/96 zostało zbyt rozszerzone w zaskarżonym rozporządzeniu, ponieważ sporne towary wyprodukowane w Chińskiej Republice Ludowej oraz towary wyprodukowane we Wspólnocie nie są porównywalne ani zamienne;
- przemysł wspólnotowy nie poniósł szkody, której istnienie — zgodnie z art. 1 ust. 1 oraz art. 3 rozporządzenia nr 384/96 — jest niezbędne dla nałożenia cła antydumpingowego.

Wreszcie w ramach zarzutu siódmego skarżące spółki powołują się na nadużycie władzy przez organy wspólnotowe w toku badania przesłanek szkody, związku przyczynowego oraz interesu wspólnotowego.

(²) Rozporządzenie (WE) nr 91/2009 nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych elementów złącznych z żeliwa lub stali pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 29, s. 1).

Odwołanie od wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej wydanego w dniu 17 lutego 2009 r. w sprawie F-38/08 Liotti przeciwko Komisji, wniesione w dniu 24 kwietnia 2009 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-167/09 P)

(2009/C 167/29)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciel: B. Eggers i K. Herrmann, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Amerigo Liotti (Senningerberg, Luksemburg)

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 17 lutego 2009 r. w sprawie F-38/08 Liotti przeciwko Komisji;
- obciążenie skarżącego w pierwszej instancji kosztami postępowania przed Sądem do spraw Służby Publicznej oraz postępowania odwoławczego.

Zarzuty i główne argumenty

W niniejszym odwołaniu Komisja Wspólnot Europejskich wnosi o uchylenie wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej (SSP) z dnia 17 lutego 2009 r. wydanego w sprawie F-38/08 Liotti przeciwko Komisji, na którego podstawie SSP unieważnił sprawozdanie z przebiegu kariery zawodowej A. Liottiego za okres od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 2006 r.

W uzasadnieniu odwołania Komisja podnosi trzy zarzuty dotyczące:

- naruszenia prawa wspólnotowego, ponieważ art. 8 ust. 7 ogólnych przepisów wykonawczych do art. 43 regulaminu pracowniczego urzędników Wspólnot nie przewiduje na poziomie zatwierdzającego, a nawet dyrektora generalnego obowiązku badania stosowania norm oceny we wszystkich projektach sprawozdań z przebiegu kariery zawodowej dla danej grupy zaszerogowania;
- nieprawidłowości w postępowaniu przed SSP naruszających interesy Komisji, ponieważ SSP, podnosząc z urzędu podczas rozprawy wymogi koncentracji i spójności przewidziane w art. 8 ust. 7 ogólnych przepisów wykonawczych, naruszył prawo Komisji do obrony dlatego, że pozbawił ją możliwości przedstawienia dowodów mogących przemawiać za brakiem naruszenia art. 8 ust. 7 ogólnych przepisów wykonawczych podczas sporządzania spornego sprawozdania z przebiegu kariery zawodowej;

(¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (Dz.U. 1996 L 56, s. 1), ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2117/2005 (Dz.U. L 340, s. 17).